

TAMBOIKO - špeciál

DEVIATACKÉ TAMBOLKO

01. Príhovor
02. Čo mi dala škola
03. Naše naj
04. Naše úspechy
05. Čierna
06. kronika
07. Učiteľská kronika
08. Rozhovor s Luciou Pichovou (bývalá spolužiačka)
09. Čo mi dala škola
10. Zábavná stránočka
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.

**KEEP
CALM**
cause
**WE ARE
9A**

Cirkevná základná škola sv. Juraja

Príhovor

Vážená pani riaditeľka, drahí učitelia, zamestnanci školy, milí kamaráti!

Sme deviataci. Tak dlho sme čakali na tento okamih a naivne si mysleli, že to bude niečo nádherné, veď konečne odídeme... Ale stal sa pravý opak. Čím viac sa blížil dnešný deň, tým väčšími sme zisťovali, že by sme tu ešte radi ostali... A teraz tu stojíme, keď sa poslednýkrát lúčime so školou.

Boli ste tu s nami od prvej triedy. Ešte si pamätáme, ako sme vkročili prvýkrát do tejto školy, plný strachu a hanblivosti. No Vy ste nás viedli ročníkmi a pomáhali ste nám získavať nové vedomosti. Od krivoľakých čiarok cez roztrásené písmená abecedy. Po písmenách prišli nové slová a po nich vety, ktorými sa dnes snažíme vyjadriť našu veľkú vďaku za Vašu námahu.

Keď sme sa napokon dostali na druhý stupeň, prišli namáhavejšie predmety a s nimi aj noví učitelia. Úlohy sa zdali ťažšie, ale Vy ste nám ich pomohli zvládnuť s úsmevom. Napríklad aj vtedy, keď sme niekedy „nestíhali“ písať domáce úlohy doma a stali sa z nich prestávkové úlohy. No napokon Vaša i naša práca bola odmenená úspechom. Stali sme sa víťazmi mnohých olympiád, ale aj športových i umeleckých súťaží. Ďakujeme Vám, učitelia a rodičia, že ste nás spoločne naučili veci dôležité pre život a vydržali to s nami. Ďakujeme, že ste mali toľko trpezlivosti, ktorú sme nikdy nezabudli trochu ponapínať.

Tu, v škole, ktorá sa nám stala na deväť rokov akoby druhým domovom, sme zažili mnoho krásnych a nezabudnuteľných chvíľ. Spoločné školské výlety, škola v prírode, duchovné cvičenia..., sú to krásne chvíle prežité v kruhu našej školskej rodiny.

Zanedlho sa rozídeme. Koľkí z nás sa ešte stretnú? Na to nik neodpovie, lebo nevie, kam ho vietor zaveje. Na nás čaká budúcnosť, v ktorej nám nikto nič nedaruje. Musíme si ju vytvoriť vlastným úsilím a s pohľadom upretým na Božiu pomoc a ochranu. Vyľakané deti, ktoré vstúpili do tejto školy, však budú odchádzať ako sebavedomí mladí ľudia. Na čas prežitý v tejto škole nikdy nezabudneme. Odchádzame za tým, čo nám pripravil Pán osobitne pre každého z nás.

Pre každého z nás to je ukončenie jedného krásneho obdobia. Príde jeseň a my sa postavíme na začiatok s novými spolužiakmi a učiteľmi, s očakávaním a strachom ako v prvej triede.

Čo mi dala škola

Často rozmýšľam o tom, aké to bude, keď sa v posledný deň školského roka budem lúčiť s touto školou a ľuďmi v nej. Bolo by ľahké povedať: "Zbohom a ďakujem za vedomosti", a potom len tak odísť. Moje lúčenie s ňou bude celkom iné. V nej som sa naučila, ako sa systematicky učiť, ako nazrieť nenápadne susedovi do písomky, ako sa uliať z telesnej výchovy, ako znášať prehry, no potom sa znova postaviť na nohy a tešiť sa z víťazstiev.

Naučila som sa tu, akú cenu má priateľstvo, láska a porozumenie. Už viem, že dva plus dva sú štyri a nie tri, že mhať nie je mykať, rožok nie je rohlík, že... Naučila som sa spoznávať ľudí a porozumieť im. Veď škola mi dala hlavne veľa priateľov, na ktorých, dúfam, nikdy nezabudnem. S nimi som zažila veľa krásnych chvíľ nielen v škole, ale aj mimo nej.

Priateľstvo je jedna z najdôležitejších vecí a škola, možno aj nevedomky, na to myslela. Myslela na nás, a tak nám dopriala výlety a školy v prírode, kde sme robili veľa hlúpostí a vylomenín.

A škola nám to odpustila. Keď zo školy odídem, spomeniem si na to, ako som v prvej triede robila všetko, aby som nemusela ísť do školy a spomeniem si aj na to, ako som v deviatej triede nechcela z tej školy odísť? A tak už teraz viem, že nepoviem len: "Zbohom a ďakujem za vedomosti". A aj keď to, čo budem cítiť sa slovami vyjadriť nedá, určite k tomu pripojím aspoň: "Ďakujem za priateľov, za zážitky, spomienky, ďakujem za všetko. Budeš mi chýbať."

Mária Barkóciová

Jednou z najkrajších vecí, ktorú mi škola dala, sú moji najlepší kamaráti. Nekonečné záchvaty smiechu a vymýšľanie všetkého možného. Všetky výlety, návštevy kín a divadiel, to už nám nikto nevezme. Ale ani to učenie nebolo až tak zlé a na niektoré hodiny som sa aj tešil.

Damián Polončák

Toto je hádam otázka každého študenta. Uvedomujem si, že aj keď nebolo vždy ľahko, škola ma postupne formovala a neustále formuje. Veľa som sa toho naučil a spoznal... Som rád, že navštevujem práve cirkevnú základnú školu. Chýba nám ozajstná telocvičňa, ale máme kaplnku so živým Ježišom a kňazmi, ktorí nás denne požehnávajú. V živote príde

veľa skúšok, na ktoré nás dobre pripravili. Na školu a učiteľov budem rád spomínať a dúfam, že aj oni na mňa.

Sebastián Lipinský

Naučila ma milovať blížnych a prijímať ich takých, akí sú. Naučila ma trpezlivosti a naplňala ma pokojom. Vždy som cítil, že som prijatý a patríť sem. Vďaka škole som bližšie pri Bohu a môžem sa spoľahnúť na ľudí, ktorí stoja vždy pri mne, a preto ich mám rád.

Benedikt Seman

Čo mi dala škola. Zaujímavá téma na písanie úvahy. No nie je tak trochu „otrepaná“? Som ešte ani nie na konci deviateho ročníka a už mám rozmýšľať ... Ale naozaj, čo mi dala škola? Dala mi veľa darov. Obdarovala ma mnohými priateľmi, na ktorých, verím, budem spomínať celý život. V nej som prežila mnoho pekných zážitkov. V nej sa znova a znova odohrávali príbehy z dávnej minulosti, ktoré nám pani učiteľka dejepisu so zatajeným dychom rozprávala. A stala sa aj miestom našich prvých chemických pokusov. Naučila ma toho mnoho... Že svet nie je gombička a Slovensko je iba jeho malou súčasťou. Naučila ma, ako napísať svoje meno, aj to, ako počítať milióny, ak náhodou nebudem môcť zaspať.

Škola mi toho dala veľa. No myslím, že to naozaj zistím, až keď sa na ňu budem pozerat' spoza plotu a budem žiť svoj vlastný...

Tereza Strončeková

Myslím si, že škola mi dala veľa. Naučila ma veľa základných vecí podstatných, ale aj tie menej podstatné. Našla som si dobrých kamarátov a priateľov. Škola je náš základ do ďalšieho života, tak mi dala, čo mohla.

Viktória Polončáková

Škola mi poskytla mnoho vedomostí. Načrel som do tajov mnohých vedných oblastí.. No hlavne vďaka mojej škole som bližšie pri Bohu.

Slavomír Homola

Ďakujem Bohu za to, že On má s nami svoj plán. Aj keď sa nám občas nepáči, kam nás vedie a bránime sa tomu, môžeme sa spohľadnúť, že Jeho plány sú pre nás najlepšie.

Aj ja som sa bránila a bála sa, čo ma v tejto škole čaká. Keď sa teraz obzriem späť, do očí sa mi tsnú slzy vďaka. V tejto škole som nielen budovala svoje vedomosti, ale hlavne som spoznala duchovnú stránku života. Rôznymi akciami mi škola ponúkla krásne zážitky na celý život. Spoznala som ľudí, s ktorými sa rada stretnem aj po rokoch. Raz môj kamarát po určitom čase strávenom v našej škole a po sledovaní všetkých ľudí, ktorí sa prechádzali chodbou povedal; „ To je taká super škola! Všetci ste tu ako veľká rodina!“

A je to pravda. Bude ťažké opúšťať túto veľkú rodinu, ale spomienky na ňu nám navždy ostanú v našich srdciach. Aspoň mne sa určite rozprúdi „cirkevná krv“, keď budem spomínať na časy prežité v základnej škole.

Klára Holodňaková

Škola mi dala mnoho krásnych zážitkov. Boli to školské výlety a rôzne výchovné programy. Taktiež som si tu našla najlepšie kamarátky, na ktoré sa môžem vždy spoľahnúť. Ukázala mi smer a cestu do budúcnosti.

Angelika Skrzynska

Vďaka škole som spoznala super ľudí, s ktorými si veľmi dobre rozumiem.

Dominika Paňková

Život v tejto škole ma ovplyvnil v rôznych smeroch. Na jednej strane som získala mnoho vedomostí, zároveň som sa naučila, ako sa správať v spoločnosti. V škole som sa stretla s najrôznejšími povahami a našla som si priateľov blízkych môjmu srdcu.

Daša Berežná

Naučila ma veľa užitočných vecí. Správať sa v spoločnosti, tolerovať druhých, rozlišovať dobré a zlé veci. Pripravila ma do života. Naučila ma zodpovednosti a ohľaduplnosti. **Anastázia Majdová**

Naše Naj

Mária Barkóciová - Najspoľahlivejšia

Daša Berežná - Najlenivejšia

Klára Holodňáková - Najsmievavejšia

Slavomír Homola - Najvtipnejší

Sebastián Lipinský - Najpracovitejší

Anastázia Majdová - Najtajomnejšia

Dominika Paňková - Najbláznivejšia

Damián Polončák - Najsebavedomejší

Viktória Polončáková - Najzvedavejšia

Leonardo Porcu - Najkrajší

Benedikt Seman - Najvyšportovanejší

Angelika Skrzynská - Najvyšierajúcejšia

Terézia Štrončeková - Najmúdrejšia

Diana Štiberová - Najdrzejšia

Naše úspechy

Cezpoľný beh

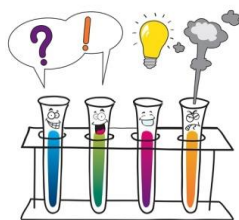
Chemická olympiáda

Klárka Holodňáková - **3. miesto**

Terézia Strončeková - **1. miesto**

Mária Barkóciová - úspešná riešiteľka

Any Majdová - úspešná riešiteľka

Damián Polončák - **3. miesto**

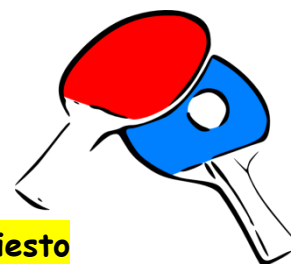
Dejepisná olympiáda

Terézia Strončeková - **1. miesto**

Stolný tenis žiačok

Daša Berežná,
Klára Holodňáková, Anastázia
Majdová a Viktória Polončáková - **1. miesto**

Stolný tenis žiakov

Slavko Homola,

Vianočný šachový turnaj

Tím CZŠ sv. Juraja "A" s našou
spolužiačkou Máriou Barkóciovou - **1. miesto**

Matematická olympiáda

Damián Polončák - **2. miesto**

Geografická olympiáda

Terézia Strončeková - **2. miesto**

Z histórie mesta Svidník

1. miesto Dominika Paňková
Klára Holodňáková

Terezia Strončeková

Zdravotnícka súťaž

Anastázia Majdová, Daša Berežná, Klára Holodňáková,
Viktória Polončáková, Dominika Paňková - **2. miesto**

Olympiáda zo
slovenského jazyka
a literatúry

Terézia Strončeková - **3. miesto**

Plavecká súťaž

Štafeta s našimi spolužiakmi

Slavomírom Homolom a Benediktom Semanom - **3. miesto**

Čierna kronika

1. Mária Barkóciová

Cez prestávku sladkosti rozdávala,
Dominika ju za to milovala.
S Viktóriou sa sestry stali,
rady spolu štebotali.
Písomky jej starosti nerobili,
domáce sme od nej vždy prosili.

P.S. „Šak“ si napíšme písomku...
Veď načo som prišla do školy?

2. Daša Berežná

Veselá a šťastná býva,
keď je smutná, tak to skrýva.
Neskoro do školy chodí,
spánok jej na tvári sedí.
No modré očka čokoláda
vždy rozžiari,
či v zime, či v jari.

P.S. Čo ste „normálni“ ?

3. Klára Holodňaková

Dobré srdce ona má,
všetkým ľuďom pomáha.
Na gitare rada hráva,
so smiechom to občas preháňa.
S Dašou dobrá kamarátka je,
na nikoho nežaluje.

P.S. Čo ti dáva!!!

4.Slavomír Homoľa

Veselého chlapca v triede máme,
Slavo my ho nazývame.
Na hodinách hučať musel,
inak by to nebol príser.
Za zlé známky, poznámky
alebo nevyčuchané topánky ,
dostal bitku od mamky.
P.S. Joj, už chcem frajerku!

5.Sebastián Lipinský

Sebastián, to je ten náš,
povedz mu Sebo a začne vrčať zas.
Hasičom chce byť,
ľudské životy zachrániť.
Na písomke si vždy zošit otvoril,
a tak sa z neho rebel vytvoril.
P.S. Máš domácu?

6.Anastázia Majdová

Tichú myšku v triede máme,
aj tak ju však radi máme.
Cez prestávku ticho je,
iba kone maľuje.
Na zdravotnícku ona ide,
v laborke pracovať bude.
P.S. To fakt?...??????

7. Dominika Paňková

Speváčku v triede máme,
Domčuss ju nazývame.
Šikovná je, to hej,
cez prestávku tancuje.
Na konzervu sa chystá
herečka z nej bude istá.
P.S. Ta deeeeeee? Čo si!

8. Damián Polončák

Damián náčelník veľký,
vždy musel mať pripomienky.
Matika, tá mu ide,
ale za futbalkou rýchlejšie príde.
Nad všetkým ohňal nosom,
vždy chcel byť najväčším Bossom.

P.S. Pôjdeš so mnou na koláčik?

9. Viktória Polončáková

S bratom v triede zápasila,
no v matike ho neporazila.
Halčíková „Number 1“
góly strieľa ako pán.
Šport jej hlavná rola nebude,
do kancelárie sa s kalkulačkou zašije.

P.S. Toto svet nevidel...

10. Leonardo Porcu

Jeden rok s nami do triedy chodil,
keď prišlo na odpovedanie, vždy sa vyhovril.
Frajera zo seba rád robil,
možno preto, že do posilňovne chodil.
Hlavu na lavicu stále dával,
Varchulovú z toho vždy bolela hlava.

P.S. Ja nevieem.....

11. Benedikt Seman

Každé ráno si na hlave tsunami postaví,
v škole si ho rukou vždy opraví.
Málo čo v škole zameškal
a nikdy ráno nemeškal.
Nervákom on býval,
keď s ním na futbale niekto zakýval.

P.S. Hej ?!

12. Angelika Skrzynska

Jej smiech rozpoznáte rýchlo,
veď sa smeje akoby ju v boku pichlo.
Po nociach na Facebooku vypisuje,
a potom v škole sa pre písomky strachuje.
Čo bude to netuší,
na gympli jej zhoria uši.

P.S. Hhmm...

13. Terézia Strončeková

Terezka múdra je,
každú súťaž „vyhraje“.
Ťahák nikdy nerobila,
radšej sa to naučila.
Na gymnázium ona ide,
ešte nevie, čo z nej bude.

P.S. Ja nič nevieeeeem...

14. Diana Štiberová

Drzý jazyk oná má,
učiteľom vždy odvráva.
Poza školu chodievala,
ospravedlnenky si sama vypisovala.
Tvrdohlavá veľmi je,
rady od učiteľov neprijme.

P.S. Buďte ticho, volám!!!

15. Helena Varchulová

Od päťky ste nám triedna boli,
stále si nás zastávali.
Boli ste s nami na všetkých výletoch,
a občas sme vás videli aj cez leto.
Aj tak vás máme radi,
Veď ste akoby naša druhá mati.

P.S. No nehnevajte sa..

NA ROVINU...

Počas tých deviatich rokov na tejto škole sme vám toho mnoho vyviedli. Mnohokrát ste nás mali chuť vyhodit' z triedy (často ste nás aj vyhodili), ale asi nikdy ste nám nepovedali, čo si o nás myslíte narovinu. A práve teraz nastal ten čas. Keď my odchádzame... Práve preto sme vám chceli položiť pár otázok. ☺

Pani učiteľka Lažová

1. Často vás rozčúlime, ale mali ste niekedy chuť nás vyhodit' z triedy?

Určite bola situácia, kedy som vás mala chuť vyhodit' z okna alebo von dverami ☺. A určite nie jedna! ☺ Väčšinou to boli situácie, keď NIEKTO (nebudeme menovať ☺) nemal Homework, nevedel vocabulary alebo mal poznámky, ktoré nesúviseli s angličtinou. Ale 80% času, ktorý sme strávili spolu, ste boli **super!**

2. Čo by ste nám popriali na ďalšiu cestu životom.

Dear students, I wish you all the best at your future school and in your life. I know that you will do everything to be successful. May your days be blessed by God and make you happy in many ways. Always remember: There's no limit to what you can do if you keep believing in yourself! ☺ Take care and I will miss you.

Pán učiteľ Halčík

1. Myslíte si, že niekto z nás sa stane profesionálnym športovcom?

Medzi vami sú budúce osobnosti z rôznych oblastí života. Počas vášho pôsobenia na našej škole ste viacerí išli cieľavedome za cieľom. Spomením školské olympiády, súťaže vedomostné i športové, stíhali ste mimoškolské aktivity a prevažne so slávnym koncom. Veľmi rád som ja i moji kolegovia a kolegyne vás viedli do súťaží, pretože ste sa vedeli na ne pripraviť tak, že ste patrili medzi najlepších, a to nás učiteľov motivovalo a inšpirovalo do ďalšej práce so žiakmi. Na otázku či sa niektorí stanu profesionáli odpovedám: „Určite.“ A neplatí to len o športe. V športe predpovedám úspechy Viktórii Polončákovej, Daši Berežnej, Kláre Holodňákovej, Damianovi Polončákovi, Benediktovi Semanovi, Slavovi Homoľovi. V tanci či speve alebo hereckej kariére si myslím, že to do profesionality dotiahne Dominika Paňková, Angelika Skrzynská, Terézia Strončeková, Anastázia Majdová.

2. Čo by ste nám popriali na rozlúčku?

Ja by som vám chcel popriať, aby ste nikdy nezabudli, že ste chodili na cirkevnú školu. Aby ste s Božou pomocou boli zdraví, úspešní a spokojní. Na záver chcem popriať všetkým pevnú vôľu, disciplínu a úspechy v škole a v každodennom živote.

Pani učiteľka Bandžuchová

1. V škole často vystrájjame, ale mali ste niekedy pocit, akoby ste sa ocitli v praveku medzi „opicami“?

Neviem, ako sa správali opice v praveku!? Ale opica je tiež primát... Jeden Bon Mott hovorí, že niektoré zvieratá akoby stvoril Boh len kvôli prirovnaniam.

2. Čo by ste nám chceli zaželať, keď už odchádzame?

Čo vám zaželať? Pomôžem si motýľom. Držte sa chodníka, niekam už len prídete. A nezabudnite sa dívať na motýle. Motýľ vám prezradí, že aj vzdušné cesty sú plné jám a výmoľov. Raz budete vedieť všetko to, čo dnes neviete. Ale zaplatíte za to tým, čo ste dnes tak krásne nevedeli.

Pani učiteľka Holodňaková

1. Čím si vyplníte čas pri opravovaní našich písomiiek? Pozeráte televízor alebo počúvate rádio? Niekedy ich opravovali aj vaše dcéry?

Vaše písomky som opravovala veľmi rada. Hlavne z matematiky. Ved' viete prečo ☺. Najčastejšie som opravovala v škole poobede, keď už v zborovni nebol nikto. Málokedy doma pri zapnutej telke. Dievčatá neopravovali nikdy. Možnože niekedy spočítali body po mne ako kontrola.

2. Čo by ste nám popriali na rozlúčku?

Minule sa ma Klárka opýtala, aká bola moja najobľúbenejšia trieda doteraz. A ja som povedala, že vaša. Budete mi veľmi chýbať, lebo s vami sa pracovalo veľmi dobre a pre mňa budete taká porovnávací trieda. Na rozlúčku by som vám chcela popriať veľa Božích milostí, ochranu Panny Márie po celý život, pokoj v srdci v každom čase.

Pani učiteľka Blašková

1. Dlhé roky pripravujete naše dievčatá na zdravotnícku súťaž, ale myslíte si, že by sme niekomu dokázali zachrániť život?

Som o tom presvedčená. Určite! Už ako začiatovníčky ste si počínali na súťaži perfektne, aj keď ošetrovať človeka v skutočnej situácii je oveľa náročnejšie. Myslím si, že by ste dokázali pomôcť. Je úžasné, ak niekto vie zachrániť ľudský život.

2. Aké sú vaše posledné slová nám na rozlúčku?

Želám vám hlavne zdravie, veľa síl a energie do ďalšieho štúdia! Želám vám, aby ste v živote stretli len dobrých ľudí, výborných učiteľov a ozajstných priateľov. Želám vám anjela, ktorý by vás v živote viedol po správnych cestách.

A máte sa na čo tešiť, lebo život je KRÁSNY!!!!

Pani učiteľka Piruchová

1. Pomáhali ste nám s výberom strednej školy. Čo si myslíte, kde budeme o 10 rokov?

Čo by ste nám popriali do života?

Ťažko povedať, čo bude o 10 rokov. Hoci 10 rokov v živote je ako švihnutie bičom. Ja verím a som presvedčená, že každý z vás si nájde svoju cestu. Verím vo vaše schopnosti, ale hlavne vaša túžba dosiahnuť svoj cieľ je veľmi silná. Aj keď niekedy to bude ťažké, verte, že Pán na nebi sa postará, aj keď niekedy nebudete rozumieť, prečo je to tak. A kým sa stanete? Myslím, že nebudú medzi vami len veľmi dobrí odborníci z elektrotechniky (Damián, Benedikt, Leo, Slavo), ale aj dobrí pomocníci v ťažkej situácii, dobrí radcovia (Terezka, Anastázka, Viktória, Mária, Angelika, Dominika), možno aj vedeckí pracovníci (Klárka, Daška), ale aj dobrý otec, mama (Sebastián, Diana). Verte Bohu, že on je ten, ktorý požehnáva a čo je najdôležitejšie, dôverujte a nesklamte sa. Rada som vás všetkých spoznala.

Na záver chcem popriať všetkým pevnú vôľu, disciplínu a úspechy v škole a v každodennom živote.

Pár slov na rozlúčku od triednej učiteľky

Milí deviataci, chlapci a dievčatá!

V živote každého z nás sú momenty a chvíle, na ktoré sa nezabúda, na ktoré sa spomína celý život. Zapíšu sa hlboko do knihy najkrajších spomienok. Aj my sme dnes svedkami takejto chvíle.

Stojíte tu pred nami poslednýkrát v takejto zostave. Ste plní plánov, ideálov a túžob, možno s otázkou, čo vám život prinesie. Ciele ste si kládli veľmi vysoko. A oprávnene. Všetci ste si zvolili náročné školy, gymnáziá a kvalitné odborné školy. Úspešne ste zvládli monitor, prijímacie skúšky, všetci ste boli prijatí na školu, ktorú ste si zvolili. Verím, že svojou svedomitosťou, trpezlivosťou, ale niekedy aj tvrdohlavosťou dosiahnete mnoho.

Vďaka rodičom a učiteľom, ktorí vás viedli cestičkou vzdelávania a výchovy a pomohli prehrýzť sa učivom základnej školy, sa vám podarilo naplniť svoje prvé sny a túžby. Pred mojimi očami ste vyrastali, dospievali a dozrievali ako Božie deti. Prežili sme spolu mnoho krásnych chvíľ v škole i mimo nej. Triednické hodiny, exkurzie a výlety, účelové cvičenia, príprava programov a ďalšie aktivity školy ma presvedčili o tom, že ste boli vždy plní energie, tvorivosti a adrenalínu. Stali ste sa výborným kolektívom, hoci niekedy aj s malým zádrheľom. Vždy ste boli akční, chceli ste niečo robiť, niekam ísť, čosi dokázať. Niekedy ste vytvárali aj skupinky, občas ste sa zdravo pohádali, ale to všetko bolo potrebné k tomu, aby ste sa naučili navzájom sa počúvať a rešpektovať. Verím, že na chybách a omyloch sa poučíte a vyhnete sa im. Som na vás hrdá a pyšná.

Na mojej učiteľskej dráhe ste moja posledná trieda. Na prvú a poslednú sa nezabúda. Som vďačná Bohu za vás všetkých, za to, že ma pred piatimi rokmi poslal práve do vašej triedy. Prosím odpusťte, ak som vám nechtiac ublížila, mala som vás veľmi rada.

Milí deviataci! Nebojte sa! Obliekli ste si tričká s nápisom požehnaný. A byť požehnaný znamená byť v Božej blízkosti a pod jeho ochranou. Je to najdôležitejšia zbraň. Zbraň, ktorú vám ponúka aj náš patrón - Svätý Juraj, ktorá vám pomôže obstáť v tomto neľahkom svete. Nezabudnite! Pán je s vami.

Ďakujem vám za úspechy a reprezentáciu školy. Želám vám veľa Božích milostí a požehnaní. Buďte prameňom požehnaní pre iných.

Helena Varchulová

Učiteľská kronika

Blašková: Dnes skúšam celú hodinu! Pretože ste hučali, poznámky si napíšeme na prestávke. Mali by ste to vedieť, učíte sa to už od päťky každý rok!

Bandžuchová: Ja si to pre seba opakovať nemusím. Je vonku 40 stupňov, že musíš toľko piť? Vyvetrajte tu! Kde je krásna Rose Mary?

Lažová: Ľutujem vaše frajerky?! Keď si nejaké nájdete, nech mi zavolajú. HOMEWORK!!!!!!

Piruchová: Nechcel by niekto odpovedať? Keď sa ti páči, pozvi ju na koláčik!

Holodňaková: Od okna A B A B! Kde sú kriedy, týždenníci? Všetci ste odovzdali kalkulačky?ale to už budete preberať na strednej.

Riaditeľka: Sadnite si, ja len potrebujem pani učiteľku.

Halčík: Ja som nič nevidel...
Oleoleoleole!!! Daj si banán! Urob si ho!

Stronček: Jeden týždenník zotrie tabuľu, druhý ide po čaj!
Zapíska: Koniec prestávky!!

Pán Farár: Postavte sa... máte prestávku. No, čo je?
Odložte tie paličky/ mažoretkovské!

Gerberyová: Berte si príklad od Slavka, ako pekne píše!
Píšeme atramentovým perom, nie prepiskou! Nepoužívame
zmizík!

Varchulová: Nehanbíš sa? Vytiahnite žalúzie, je tu tma!
Do konca júna musíte dorobiť Tambolko!

Rozhovor s Luciou Pichovou

1. Ako sa ti darí v štúdiu na gymnáziu sv. Moniky?

Veľmi sa mi tam páči. Je to pre mňa veľká zmena. Štúdium je zvládnuteľné, ak sa učíte.

2. Čo ťa naučil život v internáte?

Naučil ma väčšej zodpovednosti vrátane finančných záležitostí. Veľakrát mi chýba pohodlie domova, ale zároveň je na internáte veľa zábavy spolu s mojimi spolubývajúcimi.

3. Ako tráviš svoj voľný čas v Prešove?

Na internáte nám ponúkajú rôzne aktivity napr. volejbal, basketbal, túry s opekačkou.....na ktorých je veľká sranda.

4. Čo zaujímavé sa ti stalo v Prešove?

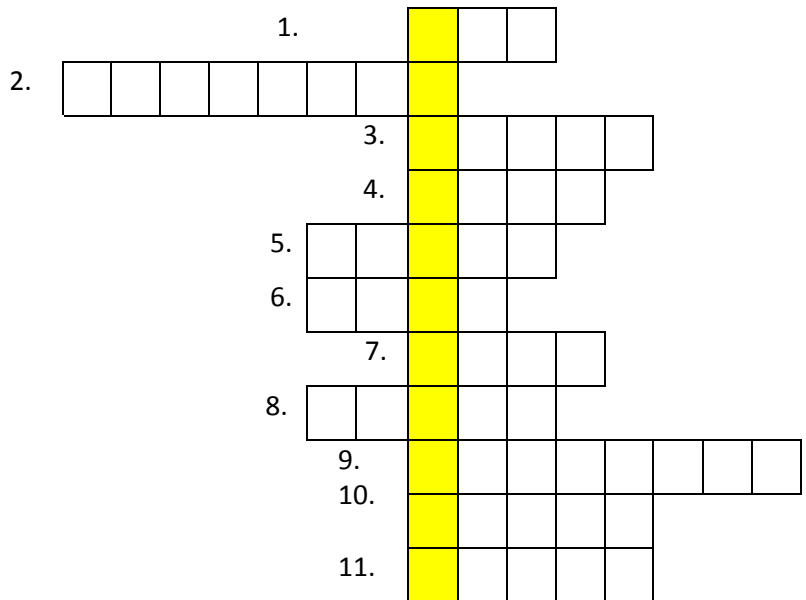
Na začiatku som mala problémy s MHD, a preto som raz nastúpila na zlý autobus, ktorý ma priviezol na nejaké sídlisko, kde som nikdy predtým nebola. Bola som vystrašená a bála som sa.

Zábavná stránočka

V tejto tajničke sa ukrýva veľká pravda. Vezď, že

1. *Autobus po anglicky.*
2. *Škaredé*
3. *Hudobný nástroj.*
4. *Zviera žijúce na púšti.*
5. *Hlavné mesto Čiech.*
6. *Ročné obdobie.*
7. *Meno 8.7.*
8. *Lolek a*
9. *Kto nás učí? (mn. č., ženský rod)*
10. *Patrón našej školy.*
11. *Meno 26.9.*

- Jurko, môžeš povedať množne číslo od podstatného mena hudobník?
- Orchester.

Nápis na náhrobku učiteľa

matematiky: "Odpočítaj v
pokoji!"

Učiteľka napísala žiakovi
do žiackej knižky poznámku:
„Váš syn nič nevie. Otec dopísal:
„Práve preto ho posielam do školy.

Žiaci sú prvýkrát v škole. Učiteľka im hovorí:

- Nebojte sa deti, budeme spolu dobre vychádzať.“

**Sušeda kričí na sušedu: „Zuzko čula ši? Tota Maria zoz výšneho konca umarla!“
Zuzka: „Co umarla? Ta co je šalena? To išce nikda toto neurobila?!**

Pani učiteľka sa pýta Janka:

- Kde leží Trója?
- Medzi Dvojou a Štvórou - odpovedá Janko.

Janko sa pýta svojho otca: Oci, čo je to bizón?

- Vieš, synček, to je taká blba ryba.
- Ale mne mamina hovorila, že behá po lese.
- Ved' hovorím, že je blbá.

Otec sa pýta syna:

- Čo ste robili dnes na vyučovaní?
- Na hodine chémie sme sa zaoberali výbušnými látkami.
- A čo máte na programe zajtra v škole?
- V akej škole?

Učiteľ na hodine hudobnej výchovy sa pýta:

- Aké bicie nástroje poznaté?
Prihlási sa malý Paľko:
- Varechu, palicu, remeň,
....

Skupinka profesorov je pozvaná na let lietadlom. Potom ako sa usadili, bolo im povedané, že lietadlo je skonštruované ich študentmi. Všetci až na jedného vstali a v panike vystúpili. Profesora, ktorý ostal sa spýtali: "Prečo ste ostali sedieť?" "Verím svojim študentom. Keďže ich poznám, môžem vás uistiť, že tento šrot ani

Lúčime sa!

Redakčná rada - kolektív 9.A triedy

Šéfredaktor tohto čísla: Slávko Homoľa

*Redaktori: Klára Holodňáková, Daša Berežná, Viktória Poloněáková,
Domínika Paňková, Anastázia Majdová, Benedikt
Seman, Slavko Homoľa, Terézia Stroněeková*

Ilustrácie: žiaci školy

Vydáva: Cirkevná základná škola sv. Juraja vo Svidníku

Ročník: 10 Číslo: 3 Školský rok 2016/2017

Zodpovedná: Mgr. Helena Varchulová

